

Лідія, торговка пурпуром

Ключовий вірш: «І одна жінка на ім'я Лідія, торговка пурпуром, з міста Тіатира, яка поклонялася Богу, слухала нас; і Господь відкрив її серце, щоб вона слухала й приймала те, що говорив Павло». Дії святих апостолів 16:14

**Вибрані уривки з Писання:
Дії святих апостолів 16:11-15,40**

Сьогоднішній урок стосується поширення Євангелія в Європі. Після своєї першої місіонерської подорожі Павло познайомився з Силою. Павло вирішив, що настав час вирушити у другу місіонерську подорож через Сирію, Кілікію, Дербе та Лістру разом із Силою. У цих місцях вони зміцнювали віру тих, хто вже прийняв Господа під час першої місіонерської подорожі апостола. Дії святих апостолів 15:40, 41; Дії святих апостолів 16:1, 4

Після успішного виконання місії до цього моменту Павло мав намір вирушити на північ і схід через Малу Азію. Однак обставини склалися так, що завадили цьому плану, і апостол дійшов висновку, що Господь перешкоджає цим зусиллям. У сні Павло побачив чоловіка, одягненого як македонець, який кликав його й казав: «Прийди до Македонії й допоможи нам». Сприймавши це як Боже керівництво, Павло негайно розпочав подорож, яка привела його до

Європи. (Дії святих апостолів 16:6–10) Це було беззаперечним свідченням Божого нагляду над усіма справами Його Церкви.

Філіппи, одне з головних міст Македонії, стали першим місцем у біблійних записах, де в Європі проповідувалася Блага Звістка. Павло та його супутники дізналися про невелике релігійне зібрання, яке щосуботи відбувалося на березі річки за міськими воротами. Це було молитовне зібрання, місце поклоніння та спілкування. Серед тих, хто там збирався, переважали, якщо не всі, то переважно жінки. Дії святих апостолів 16:12, 13

Серед цих жінок була Лідія, про яку в нашому ключовому вірші сказано, що вона «поклонялася Богу». «Продавчиня пурпуру» вказує на її професію — виготовлення барвників. У давнину барвники були досить дорогими, і знання про те, як їх виготовляти, приносило фінансовий прибуток. З цієї причини припускають, що Лідія була матеріально забезпеченою. Почувши, як Павло проповідував Євангеліє, вона не лише відкрила своє серце, просвітивши очі свого розуміння, але й отримала спонукання підкоритися йому з повною відданістю. Потім вона символічно засвідчила цю відданість водним хрещенням — «вона та її дім». Дії святих апостолів 16:14, 15

Прийнявши Євангеліє, Лідія використовувала свій дім і ресурси для служіння Богу, запросивши Павла та його супутників зупинитися у неї. Вона не вважала гостинність тягарем, а привілеєм. Приймаючи слуг Господніх, вона вшановувала Бога та зміцнювала справу Істини в тому місці. Дії святих апостолів 16:15

Гостинність Лідії вчить смиренності та належної духовної ввічливості. Павло та його супутники не нав'язувалися їй і не вимагали підтримки, хоча вони служили їй та її дому в духовних справах. Вона ж, навпаки, щиро наполягала на запрошенні, кажучи, що якщо вони вважають її вірною Господу, то нехай заходять до її дому. Це свідчить як про її щире бажання служити, так і про обережний дух Павла та тих, хто був із ним, які уникали нав'язування себе іншим.

Приклад Лідії показує, що Бог може використовувати одну віддану людину в набагато ширшому Божому задумі. Це нагадує нам, що жодне щире служіння не є занадто незначним, коли воно здійснюється для Господа. Підготовлене серце, вірний вплив у родині та гостинний дух — все це може стати каналами благословення.